

hos bestemt, at Virkningen af Dommen bortfalder efter Forløbet af et Tidsrum af 10 Aar fra Dommens Afgivelse.

Til § 5.

Bestemmelserne i denne Paragrafs 1ste og 2det Stykke indeholde kun, hvad der alt nu maa anses gældende, jfr. Næringsloven af 29de December 1857 §§ 63 og 98. Derimod indeholder Paragraffens 3dje Stykke, der giver en fælles Regel for Retten til Beværtning ved Markeder paa Landet og ved Markeder i Købstæderne, en Indskrænkning i Reglen i Lov Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 7, hvorefter ved de førstnævnte Markeder Beværtning er tilladt ikke blot de paa Stedet dertil berettigede, men enhver, som i sit Hjem er berettiget til saadant Erhverv.

Bestemmelsen i Paragraffens 4de Stykke, hvorefter Politiet for hvert enkelt Tilfælde kan meddele Personer, der have Adkomst paa Beværtningsnæring, Tilladelse til at beværte ved Sammenkomster (Auktioner, Licitationer, Fester o. s. v.), er stemmende med, hvad der, i alt Fald ifølge Praxis, maa anses for at være gældende Regel (jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 110 af 7de Juni 1889 og Skrivelse Nr. 265 af 7de September 1889).

Bestemmelserne i Paragraffens 5te Stykke om Beværtning om Bord i Skibe, der befordre Passagerer, og i 6te Stykke om Beværtning paa Landet for Arbejdere ved Jærnbaneanlæg eller under lignende Forhold (Marketederi) sigte til nærmere at regulere disse Forhold, om hvilke den gældende Næringslovgivning ingen særlige Forordninger indeholder.

Til § 6.

Medens det her givne Forbud — hvorfra der dog ved Bevilling kan meddeles Undtagelse — mod, at Gæstgiveri forenes med Værtshushold eller med Konditori, er nyt, er derimod Forbudet mod Beværtningsnærings Forening med anden borgerlig Næring stemmende med Reglen i Næringsloven af 29de December 1857 § 64, jfr. § 98.

Ifølge hemeldte Lovs § 60, kan i København Magistraten, i de øvrige Købstæder Kommunalbestyrelsen meddele enkelte Værtshusholdere i Købstæden Tilladelse til tillige at drive Herbergeri; denne Bestemmelse er her gentagen med forskellige Tilføjninger, sigtende til at begrænse Tilladelsen og kontrollere dens Benyttelse.

Til § 7.

De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser om, at Politiet kan meddele beværtningsdrivende Tilladelse til at holde Dans, Billard og Keglebane, ville findes i det hele at svare til Bestemmelserne i Næringsloven af 29de December 1857 § 62, dog at Kendelserne til Kommunens Kasse ere satte noget højere. Derimod er der ikke fundet Anledning til at bibeholde Bestemmelsen om, at Politimesteren kan meddele Beboere paa Landet, der ikke ere berettigede til Værtshushold eller Beværtning, Tilladelse til at holde Dans og derved udøve Beværtning for Betaling, idet det antages, at der ikke kan være nogen Trang til at erholde saadan Tilladelse; for saa vidt der ved lige Sammenkomster i private Huse ikke tilsigtes nogen Indtægt for den, i hvis Hus de afholdes, — de saakaldte Sammenstudsballer — kunne disse nemlig frit afholdes, uden at nogen særlig Tilladelse dertil udfordres (Justitsministeriets Skrivelse 3dje Marts 1859 og Indenrigsministeriets Skrivelse 23de April 1861).

Til § 8.

Denne Paragraf giver udførligere og mere detaljerede Bestemmelser end de i Næringslovens § 61 indeholdte om den Beværtning, der skal kunne drives uden Adkomst, altsaa anses som fri Næring.

Bestemmelsen i Næringsloven, hvorefter det er fri Næring „at beværte ved sluttet Bord“, er søgt nærmere begrænset derhen, at det er fri Næring „at beværte en mindre og fast Kreds af Gæster ved sluttet Bord (Familiebord)“; en udtømmende Betegnelse af, hvad der skal fortaas ved „sluttet Bord“, kan vanskeligt gives, og det maa saaledes være overladt til Politiets Støn og Domstolenes Afgørelse, om den tilsigtede Frihed er overstreden. Endvidere er der, i Overensstemmelse med, hvad der ved Højesteretsdom af 25de Juni 1886 er statueret, tilføjet en Bestemmelse om, at det anses som fri Næring at beværte med Mælk.

Paragrafen omhandler dernæst forskellige særlige Tilfælde, i hvilke det, til Dels i Overensstemmelse med, hvad alt nu maa anses gældende, skal være tilladt at drive Beværtning uden Adkomst, nemlig Værtshushold for Arbejdere i Fabrikker og lignende Arbejdssteder, for Medlemmer af fæltskabelige Foreninger samt Gæstgiveri i de saakaldte „Hjem“, som virke i velgørende Diemed uden økonomisk Fordel for Enkeltmand, idet man dog har søgt at begrænse Afdelingen til saadan Beværtning, ved forskellige, nærmere til-